

Not.nr. 66.17.100029-98

van: 28.06.2005.

Griffiernr.: 462

Rep. nr.: 1327

VONNIS uitgesproken in het gerechtshof "Het Kasteel" te Turnhout op **DINSDAG, ACHTENTWINTIG JUNI TWEEDUIZEND EN VIJF**, in de openbare zitting van de Veertiende Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout,

alwaar zetelden:

Enig Rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
, Afgev. Adjunct-Griffier.

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen

2075.-

nende te

op

, geboren te
, bediende, wo-

2076.-

, geboren te
huisvrouw, wonende te

op

BEKLAAGD VAN : op de hierna vermelde plaatsen, op de hierna vermelde data

op de percelen aldaar gelegen te
gekadastraerd als
met een (globale) oppervlakte van
eigendom van en
ingevolge akte verleden door notaris

dd. 29 juni 1993

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, par.1, 146, 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, werken of wijzigingen, zoals bepaald bij artikel 99 te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden,

in casu :

het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen (zoals nader gedefiniëerd in artikel 99 §1 alinea 3 voormeld), het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken (zoals nader gepreciseerd in artikel 99 §1 alinea 3 voormeld) (99, par.1, 2' Decreet Ruimtelijke Ordening)

namelijk : het optrekken van een villa die de toegelaten maximum oppervlakte ruim overschrijdt, waarbij aan de woning een zwembad en kleedhokjes werden aangebouwd. Het uitgraven van grote vijvers en het steken van funderingen links en achter de woning

de eerste en de tweede

A/ tussen 1 september 1996 en 30 januari 1998 te hebben uitgevoerd

B/ van dan af tot 1 mei 2002 te hebben instandgehouden,

Gezien de stukken van het dossier.

Gelet op de behandeling dezer zaak ter openbare zitting van 3 mei 2005.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering.

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging, vertegenwoordigd door hun raadsman Mr. , advocaat te ,
, hiertoe gemachtigd door de rechtbank.

Wat betreft de tenlastelegging A: uitvoering der werken tussen 1 september 1996 en 30 januari 1998

Overwegende dat wat betreft de tenlastelegging A de verjaring der strafvordering tijdig en nuttig werd gestuit door het bevel tot dagvaarding dd. 9 januari 2003.

Overwegende dat uit de objectieve vaststellingen in het strafdossier ten genoegen van recht bewezen voorkomt dat beklaagden zich op gemelde plaats en in gemelde periode hebben plichtig gemaakt aan het hen tenlaste gelegde feit A nu blijkt dat beklaagden een villa met aanhorigheden hebben opgericht ondanks de bouwweigering afgeleverd op 15 oktober 1996.

35 1000

Overwegende dat bij de bepaling der strafmaat in hoofde van elk der beklaagde individueel wordt rekening gehouden met de concrete aard en omstandigheid der feiten, doch tevens met het smetteloos strafverleden van beklaagden en de vaststelling dat de toestand inmiddels werd geregulariseerd, wat een principiële bestraffing verantwoordt.

Wat betreft de tenlastelegging B: instandhouding der werken

Overwegende dat bij arrest nr. 14/2005 van 19 januari 2005 het Arbitragehof, navolgend aan het eerdere arrest nr. 136/2004 van 22 juli 2004, klaarheid heeft verschaft omtrent de juiste draagwijdte van de vastgestelde ongrondwettigheid van bepaalde voorwaarden voor strafbaarstelling van het instandhouden van stedenbouwmisdrijven.

Overwegende dat het Hof in artikel 146 derde lid van het decreet van 18 mei 1999, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003, de woorden 'voor zover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voor zover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg' heeft vernietigd.

Overwegende dat derhalve het instandhouden van niet behoorlijk vergunde werken of handelingen thans enkel nog strafbaar kan worden gesteld voor zover de werken of handelingen gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Overwegende dat waar deze voorwaarde in casu niet vervuld is, ontslag van rechtsvervolging dient te worden verleend voor wat betreft de tenlastelegging B.

Overwegende dat er derhalve geen aanleiding meer is om kennis te nemen van de herstellordering temeer daar inmiddels een regularisatievergunning werd verleend.

Gezien de bepalingen van art. 162. 185. 194 van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken; art. 2/2'. 38. 40. van het Strafwetboek; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 24 december 1993; art. 91 van het K.B. d.d. 28 december 1950, gewijzigd bij K.B. d.d. 29 juli 1992 en K.B. d.d. 23 december 1993 en KB 11.12.2001; art. 2. 11. 12. 14. 31. 32. 34. 35. 36. 37 en 41 der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 van de wet van 01 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 24 december 1993, art. 58§1 van het K.B. van 18 december 1986; art. 2, 3 en 4 wet van 26 juni 2000; art. 21 tot 28 wet 17.04.1878

*Maak
overst
deest* 4

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van artikel 1, 2, 99par1, 146,1*, 147, 148, 149 en 204 decr. Ruimtelijke Ordening dd. 18 mei 1999

DE RECHTBANK, vonnissende op TEGENSPRAAK,

Veroordeelt beklaagden wegens het hen tenlaste gelegde feit A **IEDER** tot een geldboete van **HONDERDVIJFTIG EURO** (gedeeld door 40,3399)

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 1990 opdecimen en gebracht wordt op telkens **743,68 EURO**.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van telkens 1 maand.

Verwijst beklaagden **IEDER** tot de helft van de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: **280,84 Euro**.

Verwijst beklaagden, ingevolge art. 1 van het Koninklijk Besluit van 29 juli 1992 (gew. K.B. 23 december 1993 en KB 11.12.2001), **IEDER** tot betaling van een vergoeding van **25 EURO**.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten, **IEDER** tot betaling van een bedrag van **TIEN EURO** verhoogd met 45 decimen en gebracht op **VIJFENVIJFTIG EURO**.

Verleent aan beklaagden ontslag van rechtsvervolging voor wat betreft de tenlastelegging B.

Zegt voor recht dat er geen aanleiding meer is om kennis te nemen van de herstellvordering.